

MŁODY HUFIEC

Należność za abonament przekazać należy na konto Związku w P. K. O. Poznań Nr. 205 014

Okólnik
Związku Młodzieży Polskiej
Poznań, Plac Nowomiejski 5

Abonament kwartalny wynosi 45 groszy

Nr. 10

Poznań, październik 1929

Rok III

W prastarych murach Krakowa
bawili uczestnicy obozu wędrownego Poznańskiego Okręgu S. M. P. Zdjęcie przedstawia
naszych dzielnych druhów pod pomnikiem Kopernika, na dziedzińcu sławnej Biblioteki
Jagiellońskiej.

Wiadomości Związkowe.

17 listopada — to nasz dzień —

to dzień „Święta Młodzieży“

1. We wszystkich SMP. wre praca nad urządzeniem „Święta Młodzieży.“ Zarządy muszą dopilnować, aby wszystkie części programu uroczystości były jak najstaranniej przygotowane. Druhowie, nie szczczędźcie sił i pokażcie jak potraficie uczcić swego Patrona!

2. **Kwesta uliczna**, to znaczy sprzedaż znaczka-żetonu odbyć się powinna w każdym Stowarzyszeniu!

Pozwolenie na urządzenie kwesty uzyskaliśmy z Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu dla wszystkich SMP. naszego Związku. Wobec tego o pozwolenie zarządy starać się nie potrzebują w wójtostwach czy też w magistratach.

Przypominamy, że w myśl przepisów policyjnych każdy z kwestujących winien posiadać legitymację, uprawniającą do zbierania datków. Puszki, do których wrzucane są pieniądze, muszą być zamknięte i opieczętowane. P. T. Patronom zwracamy uwagę na powyższe.

3. **Znaczki-żetony** do kwesty dostarcza składnica związkowa w cenie 1 zł za każde 100 sztuk. Zamówienia na znaczki oraz na obrazki, nalepki i afisze należy wysłać natychmiast, a nie odkładać ich na ostatnie dni przed „Świętem Młodzieży“ (ceny podane są na stronie 148).

4. **W dniu „Święta Młodzieży“ wszyscy co do jednego w czapkach związkowych!** Taką zasadę przyjąć musi każde SMP. Nie może być tłumaczeń, że czapki są drogie! Składnica związkowa posiada pewną ilość czapek z daszkami skórzanemi, które sprzedaje po 3 złote! Zamawiajcie jeszcze dzisiaj!

5. **Pięknym czynem w dniu „Święta Młodzieży“** będzie pozyskanie dla Waszego SMP. **nowych członków!** Dla przeprowadzenia odpowiedniej agitacji mamy pewną ilość „Młodego Hufca“ z roku ubiegłego i bieżącego. Cena za 1 egz. 5 groszy. Doskonałym środkiem agitacyjnym są również wydane przez

Związek odezwy. Cena za 100 egz. 3.50 zł, za 200 egz. 6.50 zł, za 300 egz. 9.— zł.

6. **Sprawozdanie z działalności Związku za r. 1928** wysyłamy do każdego SMP. razem z niniejszym numerem „Młodego Hufca.“ Sprawozdanie to, obejmujące 52 str. druku, musi przeczytać każdy członek zarządu, po czym należy je włączyć do biblioteki i wypożyczać członkom zwykłym!

Dalsze egzemplarze sprawozdania nabyć można w Składnicy Związkowej w cenie zł 1.50.

7. **„Młody Hufiec“ i „Przyjaciel Młodzieży“** winny być nietylko zamówione przez każde SMP. w odpowiedniej ilości, lecz jednocześnie zapłacone. Są jeszcze Stowarzyszenia, które nie opłaciły gazet na IV kwartał. Tym SMP. wysyłkę gazet wstrzymujemy.

8. **Składkę związkową za IV kwartał** należało już wysłać do Związku! Druhom skarbnikom przypominamy o tym obowiązku! Jednocześnie druhowie sekretarze winni byli odesłać **sprawozdanie kwartalne!** Prezesom polecamy dopilnować, aby powyższe obowiązki były spełnione!

9. **Książki do bibliotek stowarzyszeniowych kupujcie w Księgarni Związkowej!** Razem z numerem listopada w Młodego Hufca wysyłamy do Stowarzyszeń katalog książek, które nabyć można w Księgarni Związkowej. Wybór wielki, ceny księgarskie, warunki zapłaty bardzo dogodne!

10. **Wyjazdy i wizytacje:** 1) p. R. mendant Bujakiewicz obecny był na wodach międzyokręgowych w Zninie.

2) p. referent Gniazdowski brał udział w zlocie okręgu jarocińskiego on był obecny na uroczystości SMP. Rurki,

3) p. referent Nowotny odwiedził i stępujące SMP., które przystąpiły do konkursu uprawy kukurydzy: SMP. S. pia Bral., Turkowy, Mikstat, Gorzup i Wierzchosławice,

4) p. Sobkowiak uczestniczył w uroczystości poświęcenia sztandaru SM Lechlin.

Pogadanka zarządowa.

I WY TAK OBCHODZCIE ŚWIĘTO MŁODZIEŻY!...

W Wodziejewicach biją dzwony potężnie. Przed kościołem gromadzą się tłumy ludzi. Nie wchodzą do wnętrza świątyni, a czekają na coś, wypatrują oczy niecierpliwie w kierunku wąskiej uliczki, prowadzącej od rynku do kościoła.

I nagle ulica rozgrzmiała tonami dziarskiego marsza. W jesiennym słońcu błyszczą trąby mosiężne **orkiestry miejscowego SMP**. Oczom zgromadzonej publiczności ukazuje się **długi wąż pochodu**, w którego szeregach idą organizacje młodzieży, szkoły z pp. nauczycielami, a już **najdzielniej kroczy Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej**. Szandar ich dumnie powiewa na czele dwudziestu czwórek. Część umundurowana, a wszyscy w czapkach **związkowych**. Maszerują dzielnie, radośni, uśmiechnięci, bo to przecież ich wielkie święto — **ŚWIĘTO MŁODZIEŻY**.

* * *

Kościół przybrany zielenią. Od sufitu ku bocznym ołtarzom zwieszają się wspaniałe girlandy. Przygotował je trzeci zastęp, złożony z druhow, mieszkających w pobliskiej wiosce. Organy huczą potężnie, a gdy urywa się ich granie — pieśń chóralna „O Stanisławie, Patro-

nie Ty nasz,“ płynie pod sklepienie kościoła.

Dzwonią dzwonki. — Gną się w porce kolana, chylą się czoła... Podniesienie.... Znowu dzwonienie. Komunja św. — **W skupieniu głębokiem do stóp ołtarza idą młodzi z czystym sercem po Chrystusa**, ukrytego w najświętszym Sakramencie. **Trzydniowe rekolekcje**, które odprawił ks. proboszcz **na prośbę Stowarzyszenia**, zgromadziły młodzież męską parafii, także tych, którzy nie należą do SMP. Dzisiaj około 500 młodych przystępuje do Stołu Pańskiego... Lecz oto msza św. się kończy. Na kaznicę wychodzi ks. proboszcz, po odczytaniu ewangelji — zwraca się **z gorącym słowem do młodzieży**. Mówi pięknie z przejęciem, od czasu do czasu wskazując na szandar Stowarzyszenia, co znakiem orła i krzyża na wierzchołku odróżniał się od innych szandarów.

* * *

Przebrzmiały ostatnie dźwięki pieśni i organów. Tłum ludzi wyległ przed kościołem. Słysząc wokoło gwar, ponad którym górują okrzyki — „**Składka na Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej!!**“ To Druhowie z pierwszego zastępu, którzy zgłosili się do kwestowania uwijają się

Najmilej i najpożyteczniej mija czas w ognisku. Druhowie z zapalem czytają pisma, gawędzą z sobą lub grają w gry pokojowe.

pomiędzy tłumem. — Tym, którzy złożyli pieniądze do puszek przypinają kartki i żetony. Przed kościołem wiszą afisze oznajmujące wszystkim, że o godzinie ósmej odbędzie się wieczornica i przedstawienie teatralne. Odegrana zostanie przez Druhów sztuka z życia św. Stanisława. **Afisze te, obejmujące cały program Święta Młodzieży, rozwieszono już na dwa tygodnie przed uroczystością.**

* * *

Zaraz po nabożeństwie w pięknie przybranej sali parafjalnej odbyło się uroczyste zebranie - akademja z udziałem rodziców i młodzieży. Zagaił ją Patron Stowarzyszenia, podając do wiadomości obecnych program akademji.

1. Zagajenie „Dlaczego obchodzimy Święto Młodzieży“ — przez Patrona SMP.
2. Występ kółka śpiewackiego SMP. ze śpiewem „Choraży niebieski.“
3. Deklamacja: „Pokłon Świętemu“ (patrz Eremus „Św. Stanisław Kostka“, Biblioteka Wieczornicowa).
4. Odczyt: „Św. Stanisław a czasy obecne (patrz Eremus „Św. Stanisław Kostka“, Biblioteka Wieczornicowa).
5. Deklamacja chórowa „O święty Stanisławie“ (patrz Zbigniew Topór, Biblioteka Wieczornicowa, „Święto Młodzieży“).
6. Składanie przysięg przez nowo przyjętych członków SMP.
7. Wspólny śpiew „Hej do apelu.“

* * *

Nadszedł wieczór. Rojno i gwarno w dużej sali, w której Druhowie sami

wybudowali scenę. Licznie schodzą się goście, jest ks. proboszcz, jest p. burmistrz, którym to osobom, jak i innym, jako znacznijszym w mieście, poroższano osobne zaproszenia. Wkrótce zacznie się przedstawienie. Przed podniesieniem kurtyny występuje Patron Stowarzyszenia i nawiązując do **uroczystości Święta Młodzieży** zwraca się do starszych z gorącym apelem, aby **popierano Stowarzyszenie Młodzieży Polskiej**, aby jak najliczniej zapisywano się **na członków wspierających**, nie uchylano się **od pracy w patronacie**.

Przedstawienie udało się znakomicie. **Nie dziwnego, skoro zawczasu je przygotowano.**

* * *

Ciekawi jesteście Druhowie, jakie korzyści przyniosło Święto Młodzieży Druhom z SMP. Wodziejewice? Otóż słuchajcie:

1. Zapłać do dalszej pracy w Stowarzyszeniu.
2. Uroczyste obchodzone Święto Młodzieży zyskało dla SMP. współpracowników z pośród starszego społeczeństwa. Powiększono liczbę członków patronatu. Utworzono Komitet Przyjaciół Młodzieży.
3. Wieczornica i kwesta przyniosły znaczny dochód.
4. Przez propagandę zyskano nowych członków dla Stowarzyszenia.

A zatem jak widzicie Druhowie, na przykładem SMP. Wodziejewice **warto urządzić wspaniale i uroczyste Święto Młodzieży.**

Do pracy!!!

Druh Józef Bywański

Bez chmury deszczu nie będzie!

Tak samo bez odpowiednich materiałów nie można urządzić
Święta Młodzieży

Przejrzyjcie więc raz jeszcze wydawnictwa, które poleciliśmy w nr. 9 „Młodego Hufca“ (patrz str. 334)

**Ponadto polecamy broszury
teatralne:**

Kossak Szczucka: Na drodze	1,00 zł
Żurowska Felicja: Królewicz umiera	2,40 zł
Wojton W. ks.: Ziemi Anioł	0,30 zł
Wolniewiczówna: Lipa św. Stanisława	1,20 zł

Druki:

Żetony, w dowolnej ilości na zamówienie darmo	
Nalepki trójbarwne	0,10 zł
Afisze ogłaszające Święto Młodzieży	
po 40 gr — 10 egz.	3,50 zł
Obrazki św. Stanisława Kostki — duże	1,00 zł
„ „ „ „ — mniejsze	0,10 zł

Zwracamy również uwagę na nowość, z którą zapoznać się powinien każdy z nas. Jest nią książka Bronowskiego Witolda p. t.: **Ugoda Laterańska** cena 1,00 zł

Odprawa komendanta.

PO ZAWODACH ZWIĄZKOWYCH.

Dwa przeszło lata minęły od ostatnich zawodów związkowych. W ubiegłym bowiem roku — z powodu zlotu w Poznaniu — ograniczyliśmy się tylko do urzędzenia pokazowych rozrywek oraz biegu na przelaj.

To też zainteresowanie zawodami w roku bieżącym było bardzo wielkie. Po wspaniałym zwycięstwie, jakie odnieśliśmy nad drużyną ze Śląskiego Związku Młodzieży Polskiej, sportowcy nasi nie mogli się już doczekać chwili, gdy zmierzyć będą mogli swoje siły z najlepszymi zawodnikami całego Związku.

Już na kilka dni przed terminem liczba zgłoszeń przekroczyła setkę, a w dniu 1 września stanęło na boisku Sokoła **137 zawodników**. Przerażenie malowało się na twarzach sędziów, gdy uprzytomnili sobie, że w tak upalny dzień — słońce prażyło bowiem niemiłosiernie — trzeba przeprowadzić 18 konkurencyj, a do każdej z nich stawało po **trzydziestu zawodników**, a w niektórych **nawet blisko pięćdziesięciu**. Oczywiście musiało się to odbić na wynikach zawodów. Trzeba mieć siły olbrzyma, aby dokonać w jednym dniu — kilku przedbiegów, rzutów i skoków, móc jeszcze osiągnąć doskonały czas w finale. To też **jasne** jest dziś dla nas, że **zawody związkowe muszą w przyszłości trwać dwa dni**.

Wyżej zaznaczyłem, iż liczba zawodników przekroczyła wszelkie nasze oczekiwania, co świadczy, że **lekka atletyka stała się powszechną w Stowarzyszeniach Młodzieży Polskiej**. Stawić sobie musimy pytanie: czy wszyscy zawodnicy, którzy zgłosili się na zawody związkowe, istotnie mieli **prawo w nich startować**. Ustaliliśmy jako warunek, że w zawodach związkowych mogą brać udział tylko mistrzowie okręgowi lub zawodnicy, którzy osiągnęli wyniki, podane w „Młodym Hufcu”. Przypnać trzeba, że pod tym względem były pewne uchybienia, lecz większość zawodników wyniki prze-

nas podane osiągała u siebie na zawodach. Nie wiadomo jednak, czy wyniki te były zawsze dobrze mierzone. Sam byłem świadkiem wprost nadzwyczajnego wyniku w biegu na 100 mtr. na pewnych zawodach okręgowych, gdy jednak **zmierzyłem te 100 mtr. okazało się, że było tylko 89 mtr.** Zawodnik naturalnie nie jest winien, gdyż jego obchodzi tylko wynik, jaki mu ogłoszą sędziowie. Przypominają mi się też słowa pewnego bardzo poczciwego starszego pana, któremu na zawodach (nie naszych) powierzono urząd honorowego sędziego. Gdy po biegu na 100 mtr. trzy stopery wykazywały znaczną różnicę w czasie i sędziowie nie byli zgodni, jaki czas podać jako wynik, oświadczył: „Panowie! poco się kłócić, przecież minuta mniej, albo więcej to głupstwo.”

Ale do rzeczy. Otóż zdziwienie i rozczarowanie malowało się często na twarzach zawodników na zawodach związkowych, gdy ogłaszano wyniki. Nie mogli pojąć, jakim sposobem uzyskali tak słaby czas. Aby im to wyjaśnić podałem dwa zdarzenia, których obojście byłem świadkiem, a które są przeważnie przyczyną bardzo dobrych wyników u siebie, a w Poznaniu na zawodach złych, świadczy to, że **brak nam wykwalifikowanych sędziów**.

Zachowanie się zawodników było dobre. Wyniki osiągnięte świadczą o tem, że **w lekkiej atletyce stale i wytrwale króczymy naprzód**. Zwrócić uwagę trzeba przedewszystkiem na to, że faktycznie **podniósł się ogólny poziom sprawności fizycznej**. Dawniej wybiły się tylko jednostki ponad zwykły poziom. Dziś już w każdej konkurencji do ostatniej prawie chwili nie można było wiedzieć komu przypadnie zwycięstwo. Wszędzie bowiem o palmę pierwszeństwa ubiegało się czterech do pięciu zupełnie równych zawodników. I to jest właśnie najlepszym sprawdzianem wyników naszej pracy.

Komendant.

HEN, DALEKO NA WOŁYNIU...

Okręg poznański urządził w miesiącu sierpniu obóz letni na Wołyniu opodal granicy bolszewickiej w miejscowości Cumaniu.

Oddaleni o setki kilometrów od rodzinnego Poznania pędziliśmy żywot swój pośród przedudnych lasów wołyńskich. Pod koniec sierpnia udaliśmy się w podróż po południowo-wschodnich stronach naszej Rzeczypospolitej. To nasze obozowanie i wędrowanie chciałbym Druhom na tem miejscu opowiedzieć.

Razem z naczelnikiem okręgowym druhem Jasiem Marcinkowskim odetchnęliśmy z ulgą, gdy wszystko było przygotowane do

wyjazdu. Na czele oddziału, składającego się z dwudziestu dwóch umundurowanych „od stóp do głów” druhów, dumnie powiewał nowopowoswiecony „wycieczkowy” proporczyk znaczony literami **S. M. P.**

Z Poznania wyruszamy radośnie, gwarnie. Na peronie, aby nas pożegnać, zebrał się nasi najbliżsi: rodzice, rodzeństwo i członkowie SMP. Orkiestra SMP. wygrywa wesołe marsze, żegnają nas weseli, rozpromienieni Druhowie. Nam również serce od radości skacze. Tylko na chwilę żal jakiś chwytą za serce, a to wtedy, kiedy uczuliśmy nagle wstrząs ruszającego pociągu, gdy zaczęły

nam uciekać z przed oczu drogie postacie naszych najbliższych, kiedy znikwały mury naszego kochanego Poznania. — Umilkliśmy wszyscy jak na rozkaz i zamyśleni przylgnęliśmy do okien, wsłuchując się w łoskot kół pociągu, wiozącego nas w nieznana przyszłość. Wesoła piosenka prędko jednak spędziła chmurę smutku i zamyślenia z naszych czoł.

Wesoła piosenka, od której szyby w oknach drżały...

Kilka stacji przed Cumaniami „na powitanie” lunął rześisty deszcz, to też humory nasze — jak dotychczas znakomite — popsuły się. Lecz rozpogodziliśmy się, gdy na stacji zobaczyliśmy czapki SMP, z pod których spoglądały na nas rozradowane naszym przyjazdem pocziwe twarze druhów — wołyniaków.

I nastąpiła chwila przepiękna. Hasłem „Gotów” my członkowie SMP. z Poznania, strażnicy zachodnich ziem polskich, witał się naszemu druhowi z Wołynia, mieszkającym przy wschodniej granicy Rzeczypospolitej.

Pomiędzy druhami z Wołynia poczuł się nas dalekich kresach, jak u siebie w domu. Każdy z nas rozumiał, że **wszystkie SMP. gdziekolwiek one się znajdują, to jedna wielka rodzina, której członkowie są braćmi dla siebie.** Każdy z nas pojął, że chociaż przyjechaliśmy z odległej ziemi wielkopolskiej, to zastaliśmy tutaj na Wołyniu te same polskie serca, bijące umiłowanymi ideałami SMP. Zrozumieliśmy, że **hasła które głosimy i wyznajemy, to najtrwalsze ogniwo, łączące po wszystkie czasy druhowi z całej Polski, od granicy niemieckiej, do granicy bolszewickiej i od fal Bałtyku do naszych polskich Tatr, tak**

silnym węzłem, że nie go rozerwać nie może!

Duma radosna z tego, że **jesteśmy członkami potężnej organizacji** rozpieła nam piersi.

Jak żyliśmy, tego nie potrafię opisać. Było tak pięknie w naszym kochanym obozie, odległym od siedzib ludzkich, położonym pośród olbrzymich lasów, że próżno biedziłbym się, aby moje wrażenia utrwalić piórem na papierze.

Życie w obozie, nietylko hartowało ciało, lecz i dodatnio wpływało na duszę i charakterystykę nasze. Dość powiedzieć, że już po kilkunastu godzinach pobytu w obozie luźna dotychczas gromadka, złożona z druhów ze wszystkich SMP. Okręgu Poznańskiego, zamieniła się w sprawny oddział, który podziwiali wszyscy ci, którzy obóz zwiedzali.

A zwiedzających nasz obóz było bardzo wielu, gdyż wieść, że z Poznania, miasta, gdzie odbywa się Powszechna Wystawa Krajowa, przybyli druhowie, zwała liczne szeregi ciekawych z okolicy, którzy nie mogli nadziwić się „cudom”, jakie w obozie oglądali!

Bo bez przesady trzeba przyznać, że urządziliśmy się wspaniale. Do obozu wchodziło się przez bramę wejściową, ozdobnie wykonaną z gałęzi brzozy, noszącą u góry godło S. M. P. — Na wysokim maszcie — tuż obok wejścia — powiewała chorągiew białoczerwona oraz nasz proporzeczek wycieczkowy. Pośrodku obozu — obok namiotu — znajdował się wykonany w ziemi stół, którego obrus stanowiła odznaka związkowa, ułożona starannie i artystycznie z piasku oraz szyszek.

Wizytą zaszczytali nas między innymi Książę Radziwiłł, p. Dyrektor

Wspaniały stół obozowy wykopali w ziemi i ozdolili odznaką związkową, ułożoną z piasku i szyszek druhowie Poznańskiego Okręgu S. M. P., gdy przebywali w obozie na Wołyniu. Pomiędzy druhami siedzi Książę Janusz Radziwiłł, właściciel lasów, pośród których znajdował się obóz.

Skąpski, p. Inspektor Zachert oraz sekretarz generalny Związku Łuckiego Ks. Jarosiewicz. Okrzykami radości powitaliśmy naszego kochanego prezesa okręgowego dha Goćwińskiego, który przybył z odległego o 800 km. Poznania wraz z sekretarzem okręgowym, nam wszystkim miłym Benusiem Jurdzińskim, aby nas odwiedzić.

Zapełnilbym chyba całego „Młodego Hufca” temi pochwałami, których nasłuchaliśmy się od zwiedzających nasz obóz. Wspomnę tylko, że oglądająca obóz Księżna Radziwiłłowa zachwycona panującym w nim ładem, stawiała go za wzór swoim synom. Tamtejsze pismo „Wiadomości Wołyńskie” poświęciły naszemu obozowi artykuł, w którym czytać można było co następuje:

„Kto przez dziesięć minut będzie w obozie, pozostanie na zawsze przyjacielem wesółych, roześmianych, pełnych dowcipu poznających, którzy zadziwiają rozmachem swoim planów, spreżytością i karnością.”

Nie mogę na tem miejscu rozpisywać się o życiu obozowem. Kto chce o niem się dowiedzieć, niechaj porozmawia z którymś z uczestników wycieczki, a dowie się z rozmowy tej wiele ciekawych rzeczy. Dowie

się między innemi z jakim smutkiem żegnaliśmy obóz w Cumaniu.

Poraz ostatni rozniecono ognisko, wokół którego zasiadła nasza gromada, otaczając kochanych i życzliwych nam gości. Z zapartym nieomal oddechem wysłuchaliśmy referatu o Wołyniu, który to Wołyń pokochaliśmy tą miłością, jaką kocha prawy Polak każdą piędź ziemi rodzinnej.

Namioty już były zwinięte, wszystko gotowe do drogi.

Po wieczornej modlitwie głęboko wzruszeni śpiewać poczęliśmy naszą pieśń związkową „Hej do apelu.” Szeroko i daleko szły słowa pieśni i z pewnością dobry Pan Bóg ze swego wysokiego tronu patrzył miłośnie na Jemu poddanych młodych rycerzyków z pod znaku Krzyża i Orła.

A młode rycerzyki noc całą spędziły chrapiąc pod gołym niebem. Przy rozpalonym ognisku, marzyły we śnie o historycznych warowniach i grodach... Obóz bowiem był skończony i rozpoczynała się wycieczka po naszych kresowych strażnicach, która się miała zakończyć na opromienionej ziemskim blaskiem Jasnej Górze. Ale o tem napiszę w przyszłym „Młodym Hufcu.”

Witalis Dorożala,

wiceprezes Poznańskiego Okręgu SMP.

Poco zbiorę mój zastęp?

Na XII Związkowym Zjeździe Delegatów rzuciliśmy hasło „Twórzmy zastępy!” — Z radością dowiadujemy się z licznych sprawozdań, że zastępy powstawać poczęły w SMP. jak grzyby po deszczu. — Dawaliśmy w numerze trzecim i czwartym Młodego Hufca (patrz pogadanka zarządowa. „Nie masz to jak zastępy”) wskazówki jakie obowiązki ma zastępowy. Przypominamy jeszcze raz o tem, że:

1. Zastępowy czuwa, aby członkowie jego zastępu regularnie płacili składki.
2. Zastępowy pilnuje, aby zastęp jego był zawsze wzorowy, by Druhowie nie spóźniali się na zebrania, aby na nich należycie się zachowywali.
3. Zastępowy przebywa w serdecznej przyjaźni z podległymi mu Druhami. Poznaje ich życie, udziela w miarę potrzeby przestroż i wskazówek.
4. Zastępowy stara się szczególnie pilnie o wciągnięcie niestowarzyszonej młodzieży do SMP.

Takie to są główne obowiązki każdego zastępowego. Zastępowy jest jakby przodownikiem w Stowarzyszeniu, musi zatem w pracy SMP. przodować i o ile możności jak najwięcej wraz z zastępem pracować dla ogólnego dobra SMP. — Chcielibyśmy dobrym chęciom naszych zastępowych przyjąć

z pomocą i poradzić co mają teraz w swych zastępach czynić.

W pierwszym rzędzie czeka nas Święto Młodzieży. Niechaj Druh zastępowy porozumie się z zarządem i poprosi o wyznaczenie jakiejś pracy na ten dzień. Prace te mogą być rozmaite, np. kwestowanie, przystrojenie sali w której odbędzie się wieczornica, przygotowanie uroczaiści na tę wieczornicę itd.

Skoro zarząd wyda odpowiednie polecenie zastępowemu ten zwołuje zastęp i rozdziela pomiędzy Druhow pracę.

Zastępowy czuwać musi bacznie, by członkowie zastępu powierzone sobie obowiązki wypełnili. On bowiem odpowiedzialny jest za pracę zastępu przed zarządem!

A teraz na zakończenie rzecz bardzo ważna. Uroczyście obchodzone Święto Młodzieży ma dla naszego Stowarzyszenia pozyskać nowych członków. Przysłowie mówi „Pieczone gołąbki nie lecą same do gąbki,” tak samo nie zbiegną się do naszych szeregów gromadnie członkowie, skoro nie postaramy się o ich pozyskanie. — Gorące zachęty wiele w tym wypadku zdziałać mogą. Zachęcanie młodzieży niestowarzyszonej do wstępowania w szeregi SMP. oto jeden z najważniejszych obowiązków członków zastępu. Niechaj im to Druh zastępowy przypomni.

Zastępowy.

Czy już przeczytałeś broszurkę „**Jak urządzić Święto Młodzieży**“ i dostosowałeś się do wskazówek w niej zawartych?

O JEDNEJ BARDZO WAŻNEJ RZECZY...

W siódmym numerze Młodego Hufca zwracaliśmy uwagę, że **trzeba porządnie i dokładnie prowadzić dzienniczki konkursu uprawy kukurydzy.**

Związkowy referent przysposobienia rolniczego, odwiedzając Stowarzyszenia, które zgłosiły się do konkursu, zauważył, że nie wszyscy druhowie konkursiści poszli **za wskazówkami podanymi w Młodym Hufcu.** Zapominają o tem, że do zdobycia pierwszego miejsca w naszych zawodach kukurydzianych nie wystarczy dobrze uprawione poletko, **lecz trzeba też koniecznie mieć wzorowo prowadzony dzienniczek.** Zarządy Stowarzyszeń, które zgłosiły się do konkursu uprawy kukurydzy, a temsamem **wzięły na siebie współodpowiedzialność za udanie się konkursu,** powinny na zebraniach nakłonić konkursistów do wzorowego prowadzenia dzienniczków. Niechaj zarząd SMP. **zajrzy do dzienniczków** i przekona się, co i jak druhowie konkursiści w nich zapisali. Dzienniczek każdego konkursisty powinien nie tylko zawierać opis wszystkich prac wykonanych na poletku i ilość czasu zużytego na te prace, **lecz także obliczenie opłacalności.** Sporządzenie obliczenia opłacalności nie jest tak trudną rzeczą jakby się zdawało. Prostu spisuje się wszystkie wydatki połączone z konkursem, np. ile kosztowa-

wało nas ziarno, ile kosztowałyby godziny pracy, gdybyśmy przeliczyli na pieniądze, ile kosztowała dzierzawa poletka itp. **To są nasze wydatki. Co jest dochodem naszym?** Oczywiście wartość pieniężna słomy i ziarna sprzątniętej kukurydzy. Jeżeli odciagniemy rozchody od dochodu, przekonamy się, czy zarobiliśmy na kukurydzy, czy też straciliśmy.

Wielu druhów nie przystąpiło do konkursu, bo obawiali się wprowadzić nie pracy, związanej z uprawą kukurydzy, lecz dzienniczekowania, mówili, że to zupełnie niepotrzebna strata czasu. Czy to słuszne? Bynajmniej. **Dzienniczekowanie to rzecz bardzo pożyteczna.** Ma ono nauczyć nas prowadzenia książek gospodarskich. Gospodarstwa, w których nie prowadzi się książek gospodarskich porównać można do człowieka bez mózgu. Jeżeli nie zapisujemy naszych wydatków połączonych z gospodarstwem i dochodów, to nie mamy poglądu, czy opłaca się nasza praca, czy nie. **Dzienniczek — to jakby mała książka gospodarska.**

Druhowie rolnicy nie powinni zapominać o tem, że dzienniczek zdradzi temu, kto go będzie oglądał, czy druh potrafi w przyszłości poprowadzić książki gospodarskie, a co zatem idzie, czy będzie dobrym gospodarzem!

Rolnik.

Jakie osiągnięto wyniki na zawodach związkowych?

Porównując wyniki tegorocznych zawodów związkowych z wynikami lat ubiegłych widzimy stały postęp. Nie są one wprowadzić rekordowe, zwrócić jednak trzeba uwagę na warunki w jakich się one odbyły. A więc: niebywały upał, przeładowany program jak na jeden dzień oraz duża liczba startujących. Trzeba było być zawodnikiem o olbrzymim zasobie sił, by w takich warunkach osiągnąć dobry wynik.

Poniżej podajemy szczegółowe wyniki, osiągnięte w poszczególnych konkurencjach.

Przedtem jednak pragniemy omówić chociaż najważniejsze osiągnięte wyniki:

Bieg na 60 mtr. wprowadziliśmy po raz pierwszy i to dla zawodników poniżej lat 18. Startowało w nim 48 zawodników, skutkiem tego trzeba było urządzić kilka przedbiegów, co zawodników bardzo wyczerpało. Bieg wygrał łatwo dh. **Kurnikowski z SMP. Bydgoszcz - Naprzód.** Czas osiągnięty 8,1 sek. nie jest nadzwyczajny.

To samo można by powiedzieć o **biegu na 100 mtr.,** czas 11,9 sek. Zwycięzca dh.

Bardzo duże zainteresowanie wzbudził bieg na 100 mtr. Zgromadzona publiczność darzy oklaskami zwycięzcę druha

Pieniężny z SMP. Grabów, do którego należy rekord Zjednoczeniowy w tej konkurencji, osiągał już czas **11,4**. Znowu niema warunków.

Wielką niespodzianką był **bieg na 800 mtr.** Od kilku lat był pierwszym w tej konkurencji **dh. Feja z Kepna**. Lecz wiedzieliśmy również, że **dh. Lesicki z SMP. Łabiszyn** osiągał doskonały czas w tym biegu. **Dh. Feja** niestety nie znając **dha Lesickiego**, lekceważył go sobie, a dopiero na ostatnim okrążeniu zauważył, z kim ma do czynienia. Jednak pomimo dużego wysiłku nie potrafił na finiszu odrobić straconych uprzednio metrów.

W skoku wzwyż ładny wynik osiągnęło trzech zawodników. Mianowicie **druhowie Goeks z SMP. Poznań-Tum, Porzyński z SMP. Poznań-Boże Ciało i Siudziński z SMP. Września**. Wszyscy przeszli na wysokość **1,61 mtr.** Również w grupie młodszych wynik **1,52½ mtr. dh. Łoszczyka z SMP. Poznań-Boże Ciało** jest bardzo dobry.

W skoku wdał ogólnie przypuszczano, że pierwsze miejsce przypadnie **druhowi Masłowskiemu** ze **Zdun**, który na zawodach Śląsk-Wielkopolska skoczył **6,12 mtr.** Szczęście mu jednak nie sprzyjało. Pokonał go **dh. Feja z Kepna** wynikiem **6,03 mtr.**, gdy **dh. Masłowski** skoczył poniżej **6,00 mtr.** W każdym razie **przekroczyliśmy wreszcie upragnione 6,00 mtr.** W grupie młodszych wyniki trzech najlepszych przekraczają **5,60 mtr.**

Skok o tyczce. Skąd się wzięło aż dwudziestu i kilku tyczkarzy trudno pojąć. Widać jednak z tego, że i ta konkurencja znajduje coraz więcej zwolenników. Cieszymy się, że aż trzech zawodników przekroczyło wysokość **2,82 mtr.**, a w rozgrywce wszyscy przeszli **2,93 mtr.** Trzech metrów nie udało nam się przekroczyć. Sądźmy jednak, że w przyszłym roku stanie się to z całą pewnością.

Z rzutów na wyróżnienie zasługują **oszczep 41,65 mtr. dh. Kabacińskiego z Pakości** oraz **rzut granatem 62,43 mtr. dh. Frackowiaka z SMP. Rozdrażew**.

Pominać też nie można wyniku **biegu na 3,000 mtr** Szkoda, że nie startował w nim **dh. Piechocki z Poznania**, najlepszy nasz długodystansowiec. Czas **9 m. 45,1 sek.** **druha Klugiego z SMP. Poznań-Boże Ciało** jak i dalszych zawodników jest dobry.

Ogólnie biorąc — **osiągnięto wyniki dobre.** — Zawody związkowe wykazały, że mamy dziś w każdej konkurencji kilku **dobrych zawodników**, a nie tylko jednostki wybijają się ponad zwykły poziom. W tem tkwi nasza siła z którą nie może się równać żadna inna organizacja na terenie Wielkopolski.

Wyniki techniczne są następujące: **Grupa B)** poniżej lat 18. **Bieg 60 mtr.:** 1) Kurnikowski SMP. Bydgoszcz - Naprzód 8,1, 2) Boll SMP. Zbąszyń, 3) Zieliński SMP. Września.

Bieg na 200 mtr.: 1) Kurnikowski SMP. Bydgoszcz - Naprzód 25,4, 2) Małecki SMP. Krotoszyn, 3) Boll SMP. Zbąszyń.

Skok w dał: 1) Kurnikowski SMP. Bydgoszcz - Naprzód 5,79,5, 2) Biskupski SMP. Kobylin 5,69, 3) Małecki SMP. Krotoszyn 5,63.

Skok wzwyż: 1) Łaszyk SMP. Poznań 1,52½, 2) Stepczyński SMP. Buszyń 1,48½, 3) Małecki SMP. Krotoszyn 1,48½.

Kula 5 kg.: 1) Byczyński SMP. Łabiszyn 11,63, 2) Biendera SMP. Gołańcz 11,58, 3) Małecki SMP. Krotoszyn 11,42.

Rzut oszczepem: 1) Biendera SMP. Gołańcz 37,02, 2) Byczyński SMP. Łabiszyn 36,30, 3) Kaczmarek SMP. Września 35,70.

Rzut dyskiem: 1) Chmielewski SMP. Poznań 29,94, 2) Byczyński SMP. Łabiszyn 28,98, 3) Biendera SMP. Gołańcz 28,28.

Grupa A. zawodnicy powyżej 18 lat. **Bieg 100 mtr.:** 1) Pieniężny SMP. Grabów 11,9 sek., 2) Lesicki SMP. Łabiszyn, 3) Majewski SMP. Poznań.

Bieg na 400 mtr.: 1) Nowacki SMP. Mur. Goślina 56,9 sek., 2) Pieniężny SMP. Grębów, 3) Kruzel SMP. Żnin, poza konkursem Lesicki 55,2 sek.

Bieg na 800 mtr.: 1) Lesicki SMP. Łabiszyn 2,08,8, 2) Feja SMP. Kepno, 3) Muszyński SMP. Mieścisko.

Skok w dał: 1) Feja SMP. Kepno 6,03, 2) Masłowski SMP. Zduny 5,94, 3) Pieniężny SMP. Grębów 5,76.

Skok wzwyż: 1) Goehs SMP. Poznań 1,61, 2) Porzyński K. SMP. Poznań 1,61, 3) Wichrowski SMP. Bydgoszcz 1,56, poza konkursem Siudziński SMP. Września 1,61.

Rzut dyskiem: 1) Rzekiecki SMP. Rozdrażew 28,88, 2) Feja SMP. Kepno 28,65, 3) Frackowiak SMP. Rozdrażew 27,44.

Rzut oszczepem: 1) Kabaciński SMP. Pakość 41,65, 2) Zbieralski SMP. W. Strzelce 37,90, 3) Jankowiak SMP. Zbąszyń 37,85.

Rzut kulą: 1) Jankowiak SMP. Zbąszyń 10,01, 2) Feja SMP. Kepno 9,95, 3) Kabaciński SMP. Pakość 9,94.

Dla obu grup. Rzut granatem: 1) Frackowiak SMP. Rozdrażew 62,43, 2) Biendera SMP. Gołańcz 56,60, 3) Pauter SMP. Rozdrażew 55,53.

3,000 mtr.: 1) Kluge SMP. Poznań 9,45,1, 2) Swora SMP. Krotoszyn, 3) Kasprzak SMP. Raszków.

Skok o tyczce: 1) Lupa SMP. Janowiec 2,82, 2) Goehs SMP. Poznań 2,82, 3) Rzekiecki SMP. Rozdrażew 2,82, w rozgrywce wszyscy skoczyli po 2,93 mtr.

Dobry żart wiele wart ale urozmaicenie na zebraniu warte jest najmniej 100 złotych.

NIE MARTW SIĘ — DAJEMY CI RADĘ!

Powoli zbliżamy się do zimy. Nadchodzi długie wieczory, podczas których pożyteczna książka staje się najlepszym przyjacielem człowieka. Niemale zadanie czeka więc druhów bibliotekarzy, bo **biblioteka musi być we wzorowym porządku**. Przez całe lato bibliotekarz miał przymusowe wakacje. Mało kto zajmował się książkami, więc nie miał bibliotekarz wiele pracy. Najważniejszą osobą obok prezesa był naczelnik, który organizował wycieczki, prowadził ćwiczenia — jednym słowem — zajmował druhom czas wolny. Bibliotekarz siedział w zarządzie na szarym końcu.

Obecnie **na pierwsze miejsce wysunie się w zarządzie bibliotekarz**, gdyż — aby przygotować dobrze bibliotekę — ma on dużo kłopotów, w których musi zasięgać zdania całego zarządu. Zagląda do szafy bibliotecznej i co widzi? Stoją książki smutne, że tak mało przez lato były czytane. One chciałyby przecież przebywać jaknajczęściej w rękach Druhów, by opowiedzieć im tyle ciekawych rzeczy. **A jak tu wypożyczać książki, skoro poważna ich ilość jest nieoprawiona**, a inne znowu mają oprawy poniszczone. Więc idzie biedny bibliotekarz do głowy po rozum, jakby tę sprawę załatwić. Zagląda do spisu swych książek i spostrzega, że wypadaloby zakupić spora liczbę nowych, bo członków w SMP. przybyło, więc książek nie wystarcza, zresztą już kilku pilniejszych wszystkie przeczytało. Tu znowu ma bibliotekarz moc zmartwienia. Gdzie zakupić książki? Czy książki, które mu księgarnia poleci będą się nadawały dla Stowarzyszenia? Czy ich treść zadowoli czytelników w SMP.?

Nie martw się kochany bibliotekarzu. Myślano o tem w Związku przez szereg tygodni, i to myślenie dało ten skutek, że **wkrótce wyjdzie z druku obszerny katalog Księgarni Związkowej**.

Ciesz się bibliotekarzu! — skończyły się twoje kłopoty, gdyż w tym katalogu znajdziesz wszystkie książki jakich dusza zapagnie. Będzie w nim **moc książek powieściowych**, które opowiedzą czytelnikom o wojnach, jakie toczyły się w naszej Ojczyźnie

nie za lat dawnych, opowiedzą o ciekawych przygodach różnych ludzi, krótko mówiąc, dowiedzie się Druhowie z tych książek o wszystkim. Oprócz książek powieściowych znajdziesz bibliotekarzu w tym katalogu **około 200 różnych broszur teatralnych**, w których zawarte sztuki nadawać się będą do odegrania w naszych SMP. Jeżeli chcesz zaopatrzyć bibliotekę **w książki treści religijnej**, to i te poleca Ci katalog księgarni Związkowej. Księgarnia Związkowa dostarczy Ci **książek z których wygłaszać mogą Druhowie wykłady**. Znajdziesz w katalogu naszej Księgarni książki z dziedziny **wychowania fizycznego itd. itd.** Widzisz więc drogi bibliotekarzu, jak wiele kłopotów Ci ubyłoby. Co pozostaje Ci do zrobienia? **Na najbliższym posiedzeniu zarządu staw wniosek o zakupienie książek do biblioteki w Księgarni Związkowej**.

Skoro już bibliotekarzu zaopatrzysz bibliotekę w nowe książki, wtedy ma się rozumieć, musisz sporządzić nowy spis książek. Można zakupić zeszyt do takiego spisu w Związku za 70 groszy. W zeszyście tym trzeba **zapisać dokładnie wszystkie książki**. Zapisuje się je według autorów i każdą książkę oznacza się numerem porządkowym, a to w tym celu, aby przy wypożyczaniu książek mieć ułatwioną kontrolę.

Dla utrzymania porządku w wypożyczaniu, radzimy zakupić również za 70 groszy zeszyt, tak zwaną: **„Książkę wypożyczeń”**. Do tej książki wpisuje się według spisu członków wszystkich druhów, należących do SMP., każdego na odpowiednim miejscu. Pod nazwiskiem druha zapisuje się numer wypożyczonej przez niego książki oraz datę wypożyczenia. Przy oddaniu książki bibliotekarz zapisuje w odpowiedniej rubryce datę oddania. W ten sposób zawsze **będzie ogólny pogląd ilu członków korzysta z biblioteki**, ile każdy członek przeczytał książek i jak długo każdy zatrzymuje książkę.

Gdy bibliotekarz SMP. będzie prowadził swą bibliotekę sposobem wyżej podanym, **wtenczas będzie ona zawsze w porządku**, a członkom Stowarzyszenia przyniesie **dużo korzyści**.

Zanim zbierzesz kukurydzę...

Komitet konkursowy i zarząd Stowarzyszenia **powinny koniecznie postarać się o nagrody dla druhów**, którzy najlepiej przeprowadzą konkurs uprawy kukurydzy.

Jako nagrody można dawać dyplomy, narzędzia rolnicze, książki rolnicze lub powieści, czapkę związkową itp. Na każdej nagrodzie trzeba — o ile możności — umieścić napis: Nagroda SMP. w konkursie kukurydzianym w 1929 r.

Nie spieszcie się zbyttno ze zbiorom kukurydzy. Nie zapominajcie, że kukurydzę najpóźniej ze wszystkich zbóż sialiście, a więc i najpóźniej będziecie ją zbierać.

Zbierać kaczany można wtedy, gdy szulki, t. j. liście otulające kaczan, będą żółto-białe, a ziarno żółte i twarde.

Jeśli kukurydzę zbierzesz zawczasem, to nie da się ona przechować, ziarno się skurczy i spleśnieje.

List Grzesia.

Przyślijcie tysiąc pomysłów!

Kochani moi Druhowie i Przyjaciele!

Ani Wy, ani też nikt nie uwierzy, ile ja się nabiedziłem, zanim wziąłem się do pisania tego listu! Chodziłem jeden dzień całutki, chodziłem dwa dni, chodziłem przez cały tydzień i myślałem, czy to się godzi, czy nie, abym ja, Grześ Sliwka, napisał do Was, Przyjaciele drodzy o tem, co — prawdę rzekłszy — do mnie nie należy!

Powiedziałem codopiero, że tak we dnie rozmyślałem. — Gdzie tam! Ile razy w nocy się przebudziłem, albo też z wieczora, gdy mi się kładł do łóżka — ciągle mi po głowie chodziło to zapytanie: Grzesiu, nie rozpiera Cię przypadkiem pycha, czy chcesz aż redaktora udawać, który pogadanki zarządowe pisze w Młodym Hufcu?

I nieraz aż z utrapienia wzdychałem sobie tak ciężko, że moja Matka wstawała i chciała mi dawać rycynusu, myśląc, że to wszystko z powodu onych śliwek i jabłek, których sobie niezgorzej od kilku dni podjadam (uważacie, moja ciotka ze wsi przysłała nam cały kosz śliwek, jabłek i trochę ogórków).

Ale raz kozie śmierć!

Dzisiaj rano, w wielkiej desperacji, powiedziałem sobie: Grzesiu pisz i kwita! Co będzie to będzie!

Więc też i piszę w tej nadziei, że panowie redaktorzy z łaski swojej to wydrukują, a Wy po starej przyjaźni przeczytacie.

Wiadomo Wam, wiadomo i mnie, że nieraz na zebraniu to tak ździebko śpiączka człowieka ogarnia! Co tu owijać w bawełnę! Czasem to aż ekliwo się robi koło żołądka, gdy trzeba słuchać wszystkich komunikatów zarządu, albo też pogadanki długiej, jak noc w zimie, albo protokołu z ostatniego zebrania.

I bo to raz czytałem biadolenia zarządów, że jakoś mało Was przychodzi na zebrania, że często to i żadną zachętą niejednego druha przyciągnąć nie można.

To też nieraz o tem przemysliwałem i wynajdywałem w głowie różne sposoby na tę ciężką chorobę stowarzyszeniową.

I co, sądzicie, że mi się udał jaki wynalazek, albo co?

Nie!

Aż tu razu jednego, niespodziewanie dostaje list od mojego przyjaciela Antosia B. prezesa SMP., niebardzo odległego od Poznania. — List ten na czterech stronicach pisany drobnymi literami, czytałem jakby najciekawszą książkę.

Bo też było co czytać!

Na wszystkie moje utrapienia było w nim lekarstwo.

Nie przychodzą druhowie na zebrania? Spóźniają się?

Nie słuchają nawet w jakiej sprawie w tej chwili zabiera głos dh. prezes?

Nie płacą regularnie składek?

Dawać ich tutaj! Mój przyjaciel Antoś, niczem jakiś czarnoksiężnik przemieni wszystkich tych druhów w najlepszych członków, że ich nawet rodzony prezes nie pozna, a dh. skarbnik to chyba ze wzruszenia będzie oczy i nos podcierał chustką, jako że mu walić się będą na kark z pieniędzmi jakby gęsi do owsa!

Ale co ja będę długo opowiadał o tem, kiedy lepiej będzie, jak Wam Druhowie zaciągną kawałeczek onego listu przepiszę. Więc słuchajcie co doniósł mi Antek B.:

„Opiszę Ci teraz Grzesiu o naszym SMP., bo jak widzę, bardzo Cię ono interesuje. Otóż, że takie urozmaïcenia zebrania bardzo wielki mają wpływ na druhów, sam się obecnie przekonałem. Napisz innym Stowarzyszeniom, że jak mają ospałe zebrania, to niech wprowadzą jakieś urozmaïcenia. Dla lepszej orientacji (niby zrozumienia — uważacie) załączam odpis programu naszego ostatniego zebrania. Nie myślałem wcale, że te rzeczy ciekawe będą druhów tak zajmowały. Bardzo się oni na przykład dziwili, kiedy im powiedziałem (należało to do rzeczy ciekawych), że P. W. K. (niby Powszechna Wystawa Krajowa) sprowadziła 70 wagonów prasowanej słomy dla swych kwater noclegowych, a gdyby tak wszystkie łóżka na kwaterych wystawowych postawić jedno przy drugim w jeden rząd, to byłoby 38 km. Reszta opowiadań składała się z: Przygody żołnierza polskiego na froncie bolszewickim i „Życie holenderscyków i ich kraj.“

Najlepszy dowód, jak ich to zajmowało jest w tem, iż dawniej, gdy zebranie trwało 2 godziny, to druhom bardzo się dłużyło. Przedostatnie zebranie trwało 2 i 1/2 godziny, a ostatnie 3 godziny i gdy skończyłem, to mówili — szkoda, że już koniec! Więc tu można się przekonać, co może zrobić ożywiony, czyli urozmaïcony program. Jeden z druhów wygłosił na tem zebraniu wykład p. t.: „Człowiek pierwotny;“ druha tego pochwaliłem przy wszystkich i sprawiono mu wielkie oklaski. Zachęceniem inni druhowie, zgłosili się na przyszły raz z wykładem i wier-

Nie drap się ze zmartwienia po głowie, myśląc gdzie nabyć książki do biblioteki, lecz **kupuj je tylko w Księgarni Związkowej!**

szami. Co do punktualności w przychodzeniu na zebrania — to urządziłem konkurs. Skutek jest taki, że jak zebranie wyznaczone zostanie na godzinę 1-szą w południe, to druhowie są już wsali o godzinie 12 i pół. No i co Wy na to?

No gadajcie, co Wy myślicie o sposobie Antka, prezesa SMP., niebardzo odległego od Poznania? Uważacie!

Konkurs punktualnego przychodzenia na zebrania!

Ludzie kochani, a to chyba lepszej rzeczy wymyślić nie można! Kupuje się trzy nagrody — pewnie jakie książki — potem wywiesza na wszystkich rogach ulic ogłoszenie takie: który z druhów przez pół roku przyjdzie na każde zebranie i ani razu się nie spóźni, może zająć pierwsze miejsce w konkursie i zdobyć nazwę: punktualnego druha no i nagrodę!

Hej, Druhowie! Ogłoście taki konkurs, a ja gotów jestem dwa razy w miesiącu ze trzy mile lecieć, żeby tylko zdobyć pierwsze miejsce!

I prawdę Wam mówię, że uważałbym sobie to za większy honor, aniżeli gdybym zdobył I miejsce w biegu na 1500 metrów, choć przecie to także nie mała rzecz!

No, a jak Wam się widzi ten sposób na śpiączkę, niby te urozmaïcenia? Jakbym patrzył na takiego prezesa, ba! na cały zarząd, który po trzech godzinach zebrania powiada do członków: „No, druhowie, musimy jednak skończyć dzisiejsze zebranie plenarne. Dal-szy ciąg naszej dyskusji przeniesiemy na następny raz.”

A tu się podnosi gwałt, wszyscy druhowie, jak jeden wrzeszczą: jeszcze choć pół godzin!...

Podobałoby się Wam takie Stowarzyszenie, co?

Jeszczeby też! — odpowiadacie mi w myśli! Chcielibyście, żeby w Waszym tak się działo?

No to jazda! Nie czekać ani jednego dnia, tylko szykujcie na najbliższe zebranie niespodzianki, że aż coś! Ale jakie!...

Ho, ho, tego ja Wam nie powiem. Co najwyżej możemy wspólnie je wynaleźć! Dlatego chcę z Wami Przyjaciele moi kochani zawrzeć taką umowę! Każdy z nas w tym jeszcze miesiącu wymyśli jedno urozmaïcenie. Wy napiszcie mi o niem w listach, a ja potem napiszę o nich w „Młodym Hufcu.”

Pytałem się p. Mazurkiewicza, czyby tak nie dał mi jakiej nagrody, dla tego druha, który najlepsze urozmaïcenie wymyśli.

No i co na to powiecie, że nietylko obiecał dać, ale jeszcze mnie za to pochwalił, że niby urządziłem taki konkurs na najlepsze urozmaïcenie dla zebrania plenarnego!

Nagrody będą, jak się to mówi, pierwsza klasa! **Jako nagroda pierwsza:** śliczna książka, ciekawa, że ją czytać można dniami i nocami. Tytuł jej: **Ogniem i Mieczem** H. Sienkiewicza!

W szczerości przyznam się Wam, że tę nagrodę to sam chciałbym zdobyć!

Na **drugą nagrodę** pójdzie znowu śliczna książka H. Sienkiewicza: **W pustyni i puszcy**. Jak ją czytałem dwa lata temu, to mi ją matka musiała zamykać w szufladzie, bo ani jeść, ani spać, ani nic nie chciałem robić, tylko czytać.

No więc Druhowie, myślę, że jak się zabierzecie tak „na fest,” to ani się obejrzy, jak będę miał od Was cały stos listów z pomysłami urozmaïceń, czego Wam i sobie życzę

Kochający zawsze

Grześ Sliwka.

P. S. Jeszcze ze dwa słowa muszę napisać o mojej zagadce, którą Wam zadałem w ostatnim liście. Jakoś wszyscy odgadliście, że oznacza ona naszą odznakę — Krzyż związkowy. Do wylosowania nagrody poprosiłem p. komendanta Bujakiewicza, bo on ma szczęśliwą rękę. No i sprawdziło się!

I nagrodę — to znaczy książkę p. t. Dwaj Rymaszowie — przypadła Stętkowi Werno z SMP. Siekwo.

II nagrodę, niby te siedem książeczek z różnemi opowiadaniem. Władek (a może Wacek?) Cielejewski z SMP. Poznań-Starołęka. Nagrody te już wysłałem.

Aby przywitać J. E. Ks. Biskupa członkowie **S. M. P. Śrem** wyruszyli na przepiękne przybranych rowerach.

Czy umiesz odpowiedzieć na te pytania?

Wielu druhów, którzy nadesłali odpowiedzi na pytania zamieszczone w zeszłym numerze Młodego Hufca zapewne z niecierpliwością wyczekuje na wynik konkursu. Zanim wypiszemy nazwiska szczęśliwych zwycięzców, przedtem coś sobie o tych pytaniach z zeszłego numeru Młodego Hufca pogawędzimy.

1. Czy ci, co nie należą do SMP, mogą nosić odznaki i czapki związkowe? Na to pytanie wszyscy zgodnie odpowiedzieli; że nie i zupełnie słusznie. Czapki i odznaki związkowe są zatwierdzone urzędowo przez Ministerstwo Spraw Wojskowych tylko dla naszej organizacji. Za pomocą czapek i odznak wyróżniamy się od tych, którzy do SMP nie należą. Cóż to by było, gdyby każdy miał prawo czapkę i odznakę związkową nosić. Wielu ludzi, prowadzących złe nieuczciwe życie nosiłoby nasze czapki i odznaki. Co za mniemanie byłoby wówczas naszej organizacji, gdyby tych wszystkich ludzi na podstawie odznak i czapek związkowych uważano za członków SMP.

2. Czy w pochodzie członek SMP, może być w szeregach z inną organizacją w czapce związkowej i odznakach, skoro SMP. idzie oddzielnie? Na to pytanie wszyscy odpowiedzieli dobrze. Bo jakżesz może być inaczej. Wyobraźmy sobie wojsko, które do defilady idzie w ten sposób, że artylerzysta maszeruje na stądm i zowad między ułanami. W pochodzie każdy druh ma obowiązek iść ze Stowarzyszeniem.

Oczywiście, o ile SMP. nie idzie w pochodzie, wolno druhom za zezwoleniem zarządu iść z inną organizacją, ale zawsze stać się trzeba o to, by na uroczystościach świątecznych i narodowych SMP. maszerowało oddzielnie.

Pamiętajmy, SMP. w pochodzie to najlepsza propaganda, gdyż pokazujemy wówczas społeczeństwu, że istniejemy.

3. Kto przechowuje pieczęć SMP?

Odpowiedzi druhów były dwojakie: jedni mówili, że u sekretarza, inni u prezesa. Ci co napisali „u prezesa“ mieli większą słuszność. Prezes bowiem, jako odpowiedzialny przed Stowarzyszeniem za wszelkie

czynności zarządu, musi wiedzieć o każdym urzędowym liście, każdy list musi podpisać i jemu przysługuje prawo przykładania pieczęci.

Gdyby pieczęć była u innego członka zarządu, ten mógłby pieczętować nią takie listy i papiery, których nigdy by nie przypieczętował prezes. Powstać by mogły stąd różne nieporządki a nawet nadużycia. Zatem dla najlepszej kontroli wszelkich listów powinien prezes pieczęć przechowywać u siebie.

Zarząd za zgodą patrona może pieczęć powierzyć nie prezesowi lecz komuś innemu.

Ogółem wpłynęło odpowiedzi 57. Tak małą liczbę tłumaczymy sobie tem, że w miesiącu sierpniu wielu Druhów pracą tak miało zajęty czas, że trudno im było zabrać się do pisania.

Nagrody otrzymują:

1. Koszulkę lekkoatletyczną z inicjałami SMP, druh Stanisław Jankowiak z SMP. Sobialkowo

2. Inicjał SMP, druh Leon Kubacki z SMP. Bobrowniki.

3. Małą odznakę druh Władysław Nawrocki z SMP. Kruchowo.

A teraz bacność, ogłaszamy dalsze dwa pytania:

1. Czy zastępowy bierze udział w posiedzeniach zarządu?

2. Dlaczego każdy członek SMP. musi znać ustawę?

Jako nagrody przeznaczamy:

Książkę p. t. „Wykłady dla młodzieży“ ks. Ciepluchy.

Granat ćwiczebny.

Uwaga! Uwaga! Poza tem to Stowarzyszenie, z którego największa ilość druhów (przynajmniej 10-ciu) nadesłało nam odpowiedzi na pytania, otrzyma w nagrodę pięć czapek związkowych. A więc za pióra i do roboty. Nie omijajcie sposobności umundurowania waszych druhów w piękne czapki związkowe.

Odpowiedzi należy nadsyłać najpóźniej do dnia 20 października!

Chcesz być dobrym rolnikiem?

Jak myślicie Druhowie, kto lepiej potrafi poprowadzić gospodarstwo, komu ono przyniesie więcej dochodów, czy temu, kto tylko uczył się gospodarki w domu rodzicielskim, czy też temu, kto prócz tego ukończył szkołę rolniczą? Nad odpowiedzią napewno nikt długo nie będzie się namyślał. Każdy, kto ma choć trochę rozsądku w głowie odpowie, że ten, kto ukończył szkołę rolniczą.

A więc druhowie rolnicy zapisujcie się do szkół rolniczych. Dlaczego o tem pisze-

my? Oto od 1 listopada rozpoczyna się nauka w szkołach rolniczych. Trwa ona dwa lata. Aby nie odrywać ucznia od pracy w gospodarstwie ojca, nauka odbywa się tylko zimą począwszy od 1 listopada do 1 marca. W marcu ucezeń wraca do domu, aby pomagać rodzicom w pracy na roli, a w listopadzie wraca do szkoły na drugi rok nauki.

Zarządy Stowarzyszeń niechaj poruszają tę sprawę na zebraniu SMP. i zachęca druhów do zapisywania się do szkół rolniczych.

Pieniądze wydane na naukę wrócą się

stokrotnie, jeżeli tę wiedzę, którą zdobędziemy w szkole, zastosujemy w swoim gospodarstwie.

Nie można w Wielkopolsce skarżyć się na duże odległości od tych szkół. Jest ich 13. Na dwa, a najwyżej trzy powiaty jest szkoła rolnicza. Podajemy poniżej dla informacji spis tych szkół oraz warunki przyjęcia. W nawiasach przy spisie szkół oznaczamy powiaty, które szkoły obejmują.

Szkoła rolnicza w Bydgoszczy (Bydgoszcz, Szubin, Wyrzysk), w Chodzieży (Chodzież, Oborniki), w Inowrocławiu (Inowrocław, Mogilno, Strzelno), w Janowcu (Znin, Wągrowiec), w Koźminie (Koźmin, Krotoszyn, Jarocin), w Kępnie (Kępno, Ostrzeszów), w Lesznie (Leszno, Rawicz, Gostyń, Kościan), w Międzychodzie (Międzychód, Nowy Tomyśl), w Odolanowie (Odolanów, Ostrów, Pleszew), w Środzie (Środa, Poznań, Śrem), w Szamotułach (Szamotuły), we Wrzesznie (Wrzesnia, Gniezno).

Wnioski o przyjęcie należy, **jak najwcześniej składać** pod adresem Dyrektora szkoły. Zgłaszać się trzeba osobiście do najbliższej szkoły. Uczeń musi mieć ukończoną szkołę ludową. Pożądane jest, aby miał ponad 18 lat, lecz może być przyjęty i młodszy. Do podania o przyjęcie muszą być dołączone następujące papiery:

1. Ostatnie świadectwo szkolne.
2. Świadectwo moralności, wystawione przez ks. proboszcza.
3. Metryka urodzenia.
4. Zezwolenie ojca lub opiekuna na wstąpienie do szkoły rolniczej.

Nauka jest bezpłatna. Pobiera się tylko 50 zł jako zwrot kosztów za przybory szkolne.

Uczniowie niezamożni powinni wnieść podanie do Sejmiku Powiatowego o przyznanie im zapomogi na studia. Do podania należy dołączyć świadectwo niezamożności. Dobrze jest zwrócić się z prośbą o poparcie podania do miejscowego Kółka Rolniczego.

Co nam piszą Druhowie.

W ostatniej pogawędce przyrzekłem Stowarzyszeniom, których z powodu braku miejsca wymienić nie mogłem, że uczynię to w numerze następnym. Niestety. I teraz materiału wyczerpać nie mogę, bo redakcja nie chce mi dać więcej miejsca, a listów mnóstwo. Lepiej jednak zadowolić część pilnych Stowarzyszeń, aniżeli żadnego. W tej myśli zaczynam, prosząc o cierpliwość tych drułów sekretarzy, których z konieczności pominąć musiałem, bo jeżeli nie to sprawozdanie, które nadesłali, to inne, które później nadesła, zamieszcze w mojej pogawędce... No ale zaczynamy.

Piękne sprawozdanie napisał d.h. Dókrzewski z **SMP. Chojno** (okręg Szamotuły). Aby wynagrodzić cierpliwość, z jaką Stowarzyszenie oczekiwało na zamieszczenie go w Młodym Hufcu, piszę dziś o Was, Druhowie, na pierwszym miejscu. Szkoda, że tak **ładnego i obszernego sprawozdania** nie możemy z powodu braku miejsca w całości zamieścić. Bravo Druhowie! że dzięki swej pracy **stoicie na pierwszym miejscu wśród miejscowych organizacyj.** Z pewnością wdzięczni jesteście panu nauczycielowi za wypożyczanie mapy geograficznej przy pomocy której zapoznacie się coraz lepiej z naszym krajem.

Druh Michalczak, sekretarz **SMP. Baszków** (okręg Krotoszyn) skarży się, że

Nie straszne nam burze, mrozy, zawieje!

jeżeli możemy spędzić czas wesoło

— i pożytecznie **w ognisku.** —

Niech każde **S. M. P.** zawczasu postara się o **Ognisko.**

nie wszyscy druhowie przychodzą na zebrania. Szkoda. Jednak teraz z pewnością praca pójdzie Wam lepiej Baszkowiaci, skoro z okazji Święta Młodzieży nadarza się sposobność, aby nowymi członkami zapłacić szeregi **SMP.** Witaszyczki (okręg Jarocin), bo jak wynika ze sprawozdania d.h. Goławskiego, niedużą liczbę członków posiada Stowarzyszenie. Związek przychodzi Wam, Druhowie, z pomocą w tej sprawie, bo **wydał ulotki propagandowe**, aby za ich pomocą **zachęcić młodzież do wstępowania w Wasze szeregi.** Czy zakupiliście te ulotki? O ile nie, to jeszcze teraz możecie to uczynić. Czy przedstawienia urzędzacie? Może latem czas Wam na to nie pozwolił, bo pilnie ćwiczyliście p. w., urządzaliście wycieczki, **zajmowaliście się kukurydzą**, która pewnie ładnie Wam wyrosła, co? Jak chcecie odegrać jakąś sztuczkę teatralną, czy to w dniu Święta Młodzieży, czy z okazji innej uroczystości, zwróćcie się do **Księgarni Związkowej.** Już tam znajdzie się dla Was coś porządnego, bo w naszej Księgarni jest obecnie około **200 różnych broszur teatralnych.**

Nadchodzi zima. I o tem myśli poważna ilość **SMP.**, a między innymi **SMP. Zduny** (okręg Krotoszyn), bo już teraz Druhowie **czynią poważne starania około ogniska.** Piszą, że nawet **radio sobie kupią.** Oj będzie ich wieczorami pełno w ognisku, zwłaszcza w niedziele, kiedy będą słuchać naszych pogadanek radiowych. Myślą także poważnie o założeniu dużej biblioteki. Ogoromnie się ciesze, że nie tylko **SMP. Zduny** o bibliotecę myśli. Powiększyło ją już także **SMP. Wierchosławice** (okręg kujawski), jak donosi d.h. Wylandowski. Napisz mi Druhu, gdzie nabyliście książki, bo kierow-

nik naszej Księgarni Związkowej powiedział mi, że w Księgarni Związkowej nie kupiliście książek. A szkoda wielka. Martwią mnie zawsze listy, z których się dowiaduję, że Stowarzyszenia nie kupują książek, czy przyborów sportowych w Związku, a w innych składach. Do tego zmartwienia przyczyniło się także **SMP. Środa**, które aż za 100 złotych nowych książek zakupiło, ale nie w naszej Księgarni. Przecież **Księgarnia Związkowa** dostarczyć może Stowarzyszeniom wszystkie książki na najdogodniejszych warunkach.

Doniosę jeszcze Druhom, że wcale dobrze pracuje **SMP. Gołina Kościelna** (okręg Jarocin). Kiedy druhowie z Golicy **powracają** późnym wieczorem z ćwiczeń, śpiewają tak głośno i radośnie, że aż mieszkańcy wioski budzą się ze snu, dziwiąc się tej wesołości, jaka w Stowarzyszeniu panuje. Tak nam donosi d.h. Orpel.

Śpiewajcie Druhowie jak najwięcej wesoło, bo **wesołość dodaje ochoty do pracy**.

Dzielnie pracuje niedawno założone **SMP. Konojad** (okręg Kościan). Jak pisze d.h. Nowak ilość członków w Stowarzysze-

niu wzrasta na każdym zebraniu. Takie wiadomości to lubię. Pracujcie wytrwale dalej, abyście jak najprędzej mogli należeć do najlepszych SMP. w naszym Związku.

Podobnie jak w Konojardzie wzrasta ilość członków także w **SMP. Brenno** (okręg Leszno), natomiast w **SMP. Wielichowo** (okręg Opalenica) ilość członków narazie zmniejszyła się. Stało to się jednak dlatego, iż zarząd postanowił trzymać się zasady, że lepiej mieć w Stowarzyszeniu mniej członków, a dobrych, aniżeli dużo, a nie nie pracujących. Dlatego wykluczono takich, którzy nie chcieli płacić składek, ani pracować w SMP.

Bardzo pięknie i obszernie napisał nam o swem Stowarzyszeniu d.h. Abramkiewicz — sekretarz **SMP. Owińska** (okręg Poznań-północ). Niech Druh zawsze pisze takie długie sprawozdania, gdyż bardzo chętnie je czytamy. Chciałbym jeszcze więcej napisać o gorliwej pracy Stowarzyszenia w Owińskich, jednak miejsca więcej nie dano mi w naszym Młodym Hufcu, więc ściskam Was serdecznie kochani Druhowie i czekam na **sprawozdanie za trzeci kwartał**.
Wasz Przyjaciel.

Czyście zrobili!...

Młody Hufiec ma być dla nas doradcą w pracy stowarzyszeniowej. Co miesiąc przynosi on wskazówki i polecenia Związku. Nie mogą one być grochem rzuconym o ścianę, trzeba się do nich stosować, gdyż od tego zależy, czy praca w Stowarzyszeniu pójdzie dobrze, czy też kuleć będzie.

Wszelkie wskazania i polecenia Związku należy wypełniać jak najdokładniej. Abyście łatwiej rozpatrzyć się mogli, czy wszystko, co Związek w ostatnim Młodym Hufcu polecał wykonać, zadaje Wam pytania, na podstawie których zrobicie rachunek sumienia.

1. **Święto Młodzieży** wymaga szczególnych przygotowań. Czy przeczytaliście dokładnie broszurkę p. t. „Jak urządzić Święto Młodzieży”? Czy rozpoczęliście odpowiednie przygotowania?

2. „Co czynić będziemy w III kwartale,” o tem pisaliśmy w ostatnim numerze Młodego Hufca. Należało na najbliższym posiedzeniu zarządu omówić szczegółowo program pracy. — Czyście to przeprowadzili?

3. **Każde Stowarzyszenie winno uprawiać ćwiczenie przysposobienia wojskowego.** — Czyście zgłosili swoje SMP. do ćwiczeń p. w.?

W karnych czwórkach defilują przed trybuną nasi druhowie, którzy brali udział w zawodach związkowych.

4. Związek ogłosił w zeszłym numerze Młodego Hufca, że **posiada na składzie wyjątkowo tanie czapki związkowe w cenie 3,— zł za sztukę**. Czy ogłosiliście to na zebraniach SMP. Jeżeli jeszcze nie, uczynicie to jak najprędzej, gdyż zapas tanich czapek jest nie duży, a Święto Młodzieży blisko.

5. Druhu sekretarzu, czy wysłałeś już **sprawozdanie kwartalne** do Związku.

6. Stosownie do zarządzenia władz, ma być usunięty galon srebrny z czapek związkowych i zastąpiony srebrnym sznurkiem. Czy pamiętacie, aby **zawczasu zamówić sznurki** w składnicy związkowej.

6. Gdy przyjmujecie nowych członków, czy **Wasze zebrania urządzaacie uroczysto?** Jak ma wyglądać uroczystość przyjmowania nowych członków podawaliśmy w zeszłym numerze Młodego Hufca (patrz „Jak to SMP. Dzwonkowiec nowe członków przyjmowało“). Do wskazówek tam podanych trzeba się zastosować, jeżeli przyjmowanie nowych członków do SMP. ma wypaść uroczysto.

Zarządy SMP. — Jeżeli coś, co powinni byliście już zrobić w Waszym Stowarzyszeniu, nie zostało przez Was wykonane, **bierzcie się do pracy natychmiast, bo inaczej zasłużycie na miano leniwych i niedbałych.**

ODPOWIEDZI GRZESIA.

Dh. „Iwo“. Twego listu oczekiwałem co dnia i już myślałem, że w tym miesiącu nie dostanę, aż wreszcie jakoś we wtorek nadszedł. Co do Twojej prośby to ją przedstawiłem p. Komendantowi.

Co do naszej Wystawy w Poznaniu, to trzeba Ci wiedzieć, że skąd tylko jacy goście przyjadą wszyscy oczy wybałuszają, bo im się wierzyć nie chciało, że w Polsce tak wiele się pracuje. Napisz znowu, dobrze!

Grewling Aleksander, SMP. Gołańcz. Porządnym z Ciebie druh bóg mojej prośbie nie odmówił i napisał ładny list. Ucieszyłem się, że Ty także nie możesz doczekać się Młodego Hufca i chciałbyś go odbierać co dwa tygodnie. Napisz znowu i przyslij Twoją fotografię — schowam ją na pamiątkę.

Sibiński Jan, SMP. Wielichowo. Za list Bóg zapłać. Wiadomość o SMP. w Liemlinie dałem do przeczytania naszym Panom w Związku. Jakoś więcej listów od druhów z Waszego SMP. nie dostałem, pewnie napiszą teraz. Napisz mi Janek, gdzie pracujesz i jak Ci się powodzi. A jak tam zastępy?

Jankowiak Stanisław, SMP. Sobiałkowo. Leon (nazwiska odczytać nie mogłem jest to sekretarz SMP. Bobrowniki) **SMP. Bobrowniki, Wiśniewski Szymon** i inni. Jeszcze raz dziękuję za listy, w których tak ładnie napisaliście do mnie z powodu tego wypadku z karabinem. Na drugi raz napiszcie mi, jak tam u Was w Stowarzyszeniu zastępy pracują i jak Wam się powodzi.

Śniedziwski Janek, SMP. Poznań-Winiary. Masz rację Janek, zastępy muszą być tak podzielone, bo jak jeden będzie z jednego końca drugi z drugiego końca Winiar, to nigdy nie nie robią. Napisz znowu, bo lubię Twoje listy czytać.

„Dh. z Myślniewa.“ List Druha uradował mnie okrutnie. Wszystkie prośby chciałbym spełnić, ale czy mi się uda — nie wiem.

Proszę o długi list, żebym się znowu tak uśmieł.

Kwiatkowski Augustyn, SMP. Wymysłowo. Już dawno myślałem, dlaczego to nikt nie napisze z Waszego Stowarzyszenia! Aż tu machnąłeś list jak się patrzy! Teraz będę oczekiwał co miesiąc wiadomości od Ciebie. Pozdrów odemnie wszystkich druhów.

Czarolewski Stach, SMP. Smogulec. Anim się spodziewałem, że taki śliczny list od Ciebie dostanę. Chciałbym, abyś tak w moim SMP. był naczelnikiem, tobyśmy pewnie cały świat zadziwili lekką atletyką i defiladami.

Machowski Michał, SMP. Srebrnagóra — Werno Stefan, Siekówko — napisz do Was w następnym numerze Młodego Hufca, bo się dowiedziałem, że brak miejsca dla mnie.

Wszehmocną Wolą powołał Bóg
przed tron swój niebieski

śp. Ks. Proboszcza Andrzeja Świątę
patrona S. M. P. Potarzyca

śp. Ks. Proboszcza Leopolda Nowaka
protektora S. M. P. Turkowy i S. M. P.
Stupia Bralińska

śp. Ks. Proboszcza Józefa Steffena
byłego patrona S. M. P. Łekno.

śp. Dha Mieczysława Michalaka
członka S. M. P. Nowa Wieś
zmarł dnia 22. VIII. 29.

śp. Dha Jana Szałka
członka S. M. P. Zbąszyń
zmarł przeżywszy lat 17

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

Ani złotem, ani srebrem...

lecz wspaniale urządzonem „Świętem Młodzieży“ zyskasz dla swego S. M. P. uznanie i pomoc starszego społeczeństwa.